

3 Евангелля св. Лукі

Набліжаліся да Езуса ўсе мытнікі і грэшнікі, каб паслухаць Яго. А фарысеі і кніжнікі наракалі, кажучы: «Ён прымае грэшнікаў і есць з імі». Але Езус раскажаў фарысеям і кніжнікам наступную прыпавесць, кажучы: «У аднаго чалавека было два сыны. Малодшы з іх сказаў бацьку: «Ойча, дай належную мне частку маёмасці». І той падзяліў паміж імі маёмасць. Праз некалькі дзён малодшы сын забраў усё і ад'ехаў у далёкі край, і там растраціў сваю маёмасць, жывучы распусна. А калі ён аддаў усё, настаў вялікі голад у тым краі, і ён апынуўся ў нястачы. Тады пайшоў і наняўся да аднаго жыхара гэтага краю, а той паслаў яго на свае палі пасвіць свіней. Ён жадаў напоўніць живот свой стручкамі, што елі свінні, але ніхто не даваў іх яму. Апамятаўшыся, ён сказаў: «Колькі наймітаў у бацькі майго маюць удосталь хлеба, а я гіну тут з голаду. Устану і пайду да бацькі майго, і скажу яму: Ойча, я зграшыў супраць неба і перад табою. Я ўжо не варты называцца тваім сынам. Прымі мяне як аднаго з наймітаў тваіх». І ён ўстаў, і пайшоў да свайго бацькі.

А калі быў яшчэ далёка, убачыў яго бацька ягоны і зжаліўся. І, пабегшы, кінуўся яму на шыю, і пацалаваў яго. А сын сказаў яму: «Ойча, зграшыў я супраць неба і перад табою. Я ўжо не варты называцца тваім сынам». Бацька ж сказаў слугам сваім: «Прынясіце хутчэй найлепшую вопратку і апраніце яго, і дайце пярсцёнак на руку яго і сандалі на ногі. Прывядзіце адкормленае цяля і зарэжце. Будзем есці і весяліцца, бо гэты сын мой быў памерлы і ажыў, прапаў і знайшоўся». І пачалі весяліцца. А старэйшы сын ягоны быў на полі. І калі, вяртаючыся, падышоў да дому, пачуў музыку і танцы. Паклікаўшы аднаго са слуг, спытаўся: «Што гэта такое». Той адказаў яму: «Брат твой вярнуўся, і бацька твой зарэзаў адкормленае цяля, бо атрымаў яго назад здаровым». Ён разгневаўся і не хацеў уваходзіць. Тады выйшаў бацька ягоны і пачаў прасіць яго. Але ён адказаў бацьку: «Вось я столькі гадоў служу табе і ніколі не парушыў загаду твайго, але ты ніколі не даў мне нават казляня, каб я павесяліўся з маімі сябрамі. А калі вярнуўся гэты сын твой, які змарнаваў тваю маёмасць з распусніцамі, ты зарэзаў для яго адкормленае цяля». Ён жа адказаў яму: «Дзіця, ты заўсёды са мною, і ўсё маё – тваё. А цешыцца і весяліцца трэба было таму, што гэты брат твой быў мёртвы і ажыў, прапаў і знайшоўся»». † Лк 15, 1–3.

11–32

Акажам міласэрнасць

Прыпавесць пра міласэрнага Айца прыгадвае аб паставе, якую раз і назаўсёды павінен прыняць хрысціянін: незалежна ад поглядаў, канфесіі, становішча ў грамадстве, дастатку і паходжання, кожны чалавек з'яўляецца дзіцём Бога. Кожны заслугоўвае пашаны, любові і прабачэння.

Калі мы просім Пана міласэрнасці для сябе саміх і ўсяго свету, абавязаны аказваць яе іншым. Гэта пацвярджаюць таксама словы Хрыста, скіраваныя св. Фаўстыне: «Калі душа не аказвае міласэрнасці якім-небудзь чынам, не атрымае Маёй міласэрнасці ў дзень

IV НЯДЗЕЛЯ ВЯЛІКАГА ПОСТУ

Аўтар: кс. Юрый Марціновіч
31.03.2019 00:00

Суда” (Дз. 1317). Пан прагне, каб кожны чалавек на працягу дня здзяйсняў хаця б адну доб-
рую справу ўчынкам, словам ці малітвай.

Просім Усемагутнага аб духу міласэрнасці.

□ Ці здольны я сваім учынкам, словамі ці малітвай заважваць на чужой? Ці здольны я міласэрнасць іншым?